

AKTY NADZWYCZAJNEGO ZARZĄDZANIA
W KODEKSIE PRAWA KANONICZNEGO Z 1983 R.

Streszczenie

Przedmiotem artykułu są akty nadzwyczajnego zarządzania określone w kan. 1277 i 1281 § 1-2. Pojęcie „aktu nadzwyczajnego zarządzania” jest określeniem technicznym dla aktów, które przekraczają granicę i sposób zwyczajnego zarządzania. Konferencja biskupów danego kraju umocowana jest do ustalenia aktów nadzwyczajnego zarządzania dla diecezji, natomiast w przypadku osób prawnych podległych biskupowi diecezjalnemu, określają je statuty osoby prawnej, jeśli „statuty milczą” – biskup diecezjalny po wysłuchaniu opinii diecezjalnej rady do spraw ekonomicznych.

Prawodawca kodeksowy określa dwie procedury administracyjne w celu dokonania aktu nadzwyczajnego zarządzania. Dla dóbr diecezjalnych wymagane jest, aby biskup diecezjalny przed dokonaniem aktu uzyskał zgodę diecezjalnej rady do spraw ekonomicznych i kolegium konsultorów. Tę samą procedurę należy wykonać w przypadku aktów nadzwyczajnego zarządzania określonych w prawie powszechnym. W przypadku dóbr należących do osób prawnych podległych biskupowi diecezjalnemu, do ważności wymagane jest, aby zarządca przed dokonaniem aktu uzyskał pisemne upoważnienie od ordynariusza.

Słowa kluczowe: zarządzania dobrami kościelnymi, akty zwyczajnego i nadzwyczajnego zarządzania.

ACTS OF EXTRAORDINARY ADMINISTRATION IN THE 1983 CODE

Summary

This paper concerns the act of extraordinary administration provided in c. 1277 and 1281 §§ 1-2. The concept “act of extraordinary administration” is a technical term used for the purpose of identifying an act of administration which exceeds the limits and manners of ordinary administration. The author clarifies that the Conference of Bishops determines acts of extraordinary administration for the diocese (c. 1277) and that for public juridical persons subject to the diocesan bishop, determination is achieved by (a) the statutes, (b) if the statutes are silent on this point – the diocesan bishop following consultation with the diocesan financial council (c. 1281 § 2). If a particular act is not determined as an act of extraordinary administration in *iure universali* and *in iure particulari* it then remains an act ordinary administration.

The legislator provides different administrative procedures to carry out acts of extraordinary administration for diocesan goods and for juridical persons subject to the diocesan bishop (e.g. parish goods). In the instance of goods belonging to the diocese, the diocesan bishop is required to obtain the consent of the finance council and the college of consultors (c. 1277). The same procedure is to be applied for acts of extraordinary administration expressly provided for by the universal law or stated in the documents of

foundation. In the instance of goods belonging to parish, the parish priest requires to obtain the faculty from the ordinary (c. 1281 § 1).

Key words: administration of ecclesiastical goods, act ordinary and extraordinary administration.